

har fundet ud af, at danskerne faktisk er ret godt tilfredse med udsigten til at komme med i eurosamarbejdet, og så ønsker de altså at skabe den totale forvirring ved at tale om, at vi mister vores selvstændighed, og at socialpolitik og skattepolitik og alt muligt andet skal afgøres af EU, men det har intet med sagen at gøre. Euroafstemningen vedrører overhovedet ikke de spørgsmål. Vi kan fortsat bestemme, nøjagtigt hvordan pengene kan fordeles, vi kan fortsat bestemme, hvor stor en offentlig sektor, vi ønsker i Danmark; vi har verdens største offentlige sektor, og det kan vi forsat have, så længe vi har orden i økonomien, forstået på den måde, at vi så kræver de skatter ind, der skal til for at finansiere den offentlige sektor.

Til hr. Frank Dahlgaard: Jeg kan slet ikke følge hr. Frank Dahlgaards argumentation om, at det skulle være uansvarligt at føre en fornuftig økonomisk politik. Altså hvad er det for noget, at man skulle lægge op til at devaluere, at man skulle lægge op til at have et budgetunderskud på over 36 mia. kr.? Er det det, hr. Frank Dahlgaard synes er en god idé? Et budgetunderskud på over 36 mia. kr.? Det er i hvert fald uansvarligt over for kommende generationer, og det er naturligvis også uansvarligt i forhold til samarbejdet i euroen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Lene Espersen som ordfører.

Lene Espersen (KF):

Vi vil også gerne i lighed med Venstre starte med at understrege, at vi er glade for, at vi får en afstemning om det danske euroforbehold. Det er ikke nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti, lige siden vi startede med at debattere hele ØMU-projektet for mange år siden, har været en varm tilhænger af, at Danmark skulle være med i det her projekt fra starten af.

Vi har naturligvis respekteret, at der har været folkeafstemninger i Danmark om flere forskellige europæiske forhold, men vi mener også, at det er rigtigt, at tidspunktet nu, hvor euroen har været en realitet et stykke tid, som flere allerede har været inde på, er kommet til at give den danske befolkning mulighed for at blive spurgt om, hvorvidt man ønsker at fortsætte med den danske undtagelse, eller om man ønsker helt og fuldt at være med i den del af det europæiske samarbejde.

Jeg vil dog gerne understrege, at vi naturligvis synes, at det manglende medlemskab fra dansk side af eurosamarbejdet er en politisk og økonomisk møllesten om halsen på os, og for os konservative drejer et ja til euroen, som er det, vi anbefaler, sig ikke kun om snusfornuftig økonomi og om dansk indflydelse på en fælles pengepolitik; det drejer sig i høj grad også om at forstå, hvilke historiske muligheder EU står over for. Vi mener helt klart, at euroen og de mange andre forpligtende politikker på europæiske plan positivt bidrager til en udvikling, som EU allerede har vist sig som garanten for, nemlig et helt Europa med fred og sikkerhed, stabilitet og økonomisk fremgang. Det ønsker vi at fastholde.

Desværre, kan man sige for Danmarks vedkommende, er vi jo i den situation, at vi ved at stå udenfor ikke kan deltage helt og fuldt i det europæiske samarbejde, og det har såvel politiske som økonomiske konsekvenser, at Danmark ikke er blandt de 11 lande, der den 1. januar sidste år indførte euroen. Danmark er ikke med til at træffe beslutninger, som under alle omstændigheder har betydning for vores økonomi, vores beskæftigelse og vores konkurrenceevne.

Det synes Det Konservative Folkeparti er ærgerligt. Og det er langt fra tilfældigt, at det er os konservative, der taler så varmt for dansk deltagelse i euroen. Jeg synes, at det måske er værd at minde om nu, hvor der har været så meget diskussion om det her med fastkurspolitikken, at den danske valuta- og pengepolitik rent faktisk blev ændret i starten af 1980'erne, da Poul Schlüter som konservativ statsminister overtog roret efter Anker Jørgensen og indførte en fastkurspolitik.

Den kurs har skiftende regeringer siden ført, men vi synes, det er værd at fremhæve, at det er i et lille lands interesse, der har stor samhandel, at man holder en stabil kurs i forhold til en stærk valuta. Det er det, der har præget den danske politik på området siden da, men det er også helt klart, at der vil være meget markante fordele for Danmark forbundet med, at vi bliver helt og fuldt medlem af ØMU's tredje fase. Mange af de fordele er økonomiske, men der er selvfølgelig også politiske fordele ved det.

Af økonomiske fordele vil jeg gerne fremhæve, at man med euroen efter vores mening fuldstændiggør det indre marked. Man er i hvert fald med til at skabe prisgennemsigtighed og giver dermed både forbrugerne og virksomhederne bedre vilkår via markedsmekanismerne.